

Список літератури:

1. Верба В.А. Методичні рекомендації з оцінки інноваційного потенціалу підприємства / В.А.Верба, І.В.Новікова // Проблеми науки. — 2003. — №3. — С. 22 — 31; № 4. — С. 13—17.
2. Головатюк В. М. Концепція моделі вимірювання і оцінки інноваційного потенціалу / В. М. Головатюк, В. П. Соловйов // Проблеми науки. — 2009. — № 9. С. 21–27.
3. Малюта Л. Оцінювання рівня інноваційного розвитку промислового підприємства [Електронний ресурс] / Л. Малюта // Соціально-економічні проблеми і держава. — 2011. — Вип. 1 (4) [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2011/11mlyrpp.pdf>.
4. Маслак О. І. Управління людським капіталом: знання як основа забезпечення інноваційного розвитку економіки / О. І. Маслак, Н. Є. Гришко, С. В. Іщенко, Ю. В. Шевчук // Вісник НТУ «ХП» (Економічні науки). — 2019. — № 2. — С. 47–56.
5. Маслак О. І. Диверсифікація інноваційного розвитку промисловості в контексті перспективної інвестиційної політики / О. І. Маслак // Інвестиції: практика та досвід. — 2010. — № 4. — С. 13–16.
6. Паршин Ю. І. Комплексний підхід до аналізу й кількісної оцінки інноваційного розвитку / Ю. І. Паршин, В. А. Романішен // Держава та регіони: журнал. — 2009. — № 1. — С. 148 – 151.

ПРОБЛЕМИ ТА ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Романчик Тетяна Володимирівна
к.е.н., доцент
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

Глобалізаційні процеси, що відбуваються у світовій економіці, відкривають широкі перспективи та потенційні можливості для їх учасників. Це не лише формування вільної системи світової торгівлі. Це також процес стрімкого розвитку продуктивних сил, що вимагає нового типу виробничих відносин [1].

Для того, щоб підприємства могли брати участь у формуванні міжнародної економічної структури і бути конкурентоспроможними, вони мусять бути готовими протистояти постійному впливу конкуренції, що формується на світовому ринку. У таких умовах економічний розвиток країн знаходиться у прямій залежності від стану їх інноваційної активності. Це викликає необхідність впровадження нових пріоритетів економічного розвитку,

заснованих на знаннях, інноваціях, технологіях.

Аналіз стану економічного розвитку країн світу свідчить, що місця у першій двадцятці за індексом глобальної конкурентоспроможності посідають країни, які позиціонують себе як експортери високотехнологічного обладнання та новітніх технологій [2]. Україні поки складно конкурувати з лідерами світового ринку. Її частка на ринку високотехнологічної продукції становить приблизно 0,1%, наукоємність промислового виробництва в Україні сьогодні не перевищує 1%.

Реалії сьогодення такі, що в останні роки спостерігається значне зниження інноваційної активності вітчизняних підприємств, скорочується частка інноваційної продукції в загальному обсязі виробництва, структура українського експорту формується переважно за рахунок сировинних галузей. Аналіз експортно-імпортних операцій за окремими товарними групами високотехнологічної продукції свідчить про наявність негативного сальдо торговельного балансу. Недостатнє покриття імпорту високотехнологічної продукції її експортом призводить до технологічної відсталості та залежності України від розвинених країн, які експортують до України застарілі технологічні досягнення і отримують фінансові ресурси для подальших розробок і досліджень.

Причини ситуації, що склалася, лежать як у економічній, так і у політичній площинах. Але наслідками такого стану є недостатній розвиток інноваційних процесів та гальмування участі країни у міжнародному обміні технологіями. Ситуація ускладнюється ще й недоліками вітчизняного законодавства щодо визначення та захисту права інтелектуальної власності учасників інноваційного процесу.

Як свідчить досвід економічно розвинених країнах світу, вирішальним фактором економічного росту є не тільки капітал і засоби виробництва, а перш за все знання, ідеї, інноваційні рішення, які забезпечують впровадження та виробництво конкурентоспроможної продукції з високим рівнем

інтелектуалізації праці [3].

Подолання ситуації, що склалася, можливе лише за впровадження інноваційного шляху розвитку у діяльність вітчизняних підприємств. Окремими кроками у цьому напрямку повинні стати [4]:

- активізація власної наукової діяльності, синтез та впровадження інноваційних ідей та пропозиція світовому ринку нових зразків високотехнологічної продукції;

- підвищення обсягу фінансування вітчизняних розробок;

- об'єднання зусиль виробничої і наукової сфери щодо створення та промислового використання високих технологій;

- впровадження системи державного замовлення на створення новітніх технологій у сфері науки і техніки з метою підвищення інноваційності вітчизняного виробництва;

- надання державної підтримки у формі субсидування, кредитування, пільгового оподаткування тощо підприємствам-виробникам високотехнологічної продукції;

- впровадження мотиваційного механізму комерційної реалізації науково-технічних досягнень;

- створення умов для полегшення впровадження інноваційних розробок у практичну площину;

- формування міждержавної інноваційної системи, розвиток трансферу технологій, імпорт техніко-технологічних розробок;

- залучення молоді до інноваційної діяльності;

- вдосконалення законодавчо-правової бази з питань захисту прав

інтелектуальної власності та трансферу технологій.

Список літератури:

1. Nagy, Szabolcs Monitoring of innovation and investment potential of industrial enterprises / S. Nagy, P. Pererva // Сучасні тенденції розвитку світової економіки : зб. матеріалів 10-ї Міжнар. наук.-практ. конф., 18 травня 2018 р. – Харків : ХНАДУ, 2018. – С. 88-89.
2. Марченко Р.О. Розвиток трансферу технологій як необхідна передумова інтеграції України у світову економіку / Р.О. Марченко, Т. В. Романчик // Актуальні питання організації та управління діяльністю підприємств у сучасних умовах господарювання : зб. тез доп. VI всеукр. наук.-практ. конф. - X. :НАНГУ, 2016. – С. 154-156.
3. Pererva, P.G. Technology transfer / P. G. Pererva, György Kocziszky, D.Szakaly, M.Somosi Veres - Kharkiv-Miskolc: NTU «KhPI», 2012. — 668 p.
4. Романчик Т. В. Трансфер технологій: реалії сьогодення / Романчик Т.В. // Стратегічно-інноваційний розвиток суб'єктів економічної системи в умовах глобалізації : зб. тез доп. I Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. - Кременчук : КрНУ, 2016. – С. 87-89.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ОЦІНКИ ВАРТОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Тимофєєв Ярослав Сергійович,

студент

Науковий керівник Воробйова Лариса Дмитрівна

к. т. н., доцент

Кременчуцький національний університет імені Михайла

Остроградського

У сучасному світі дедалі частіше постає питання оцінки вартості підприємства. Оскільки цей аналіз допомагає відповідати на безліч питань, серед яких можна виділити такі питання як: підвищення ефективності управління підприємства, вибір варіанту розпорядження своїм майном, перевірка підприємства на кредитоспроможність, передача підприємства в оренду, встановлення ціни при передачі підприємства з державної власності до приватної та багато інших.

Якщо говорити про Україну, то на даний час активно постає питання інвестицій в країну і саме оцінка вартості підприємства допоможе інвесторам зрозуміти в яке саме підприємство вигідніше усього вкласти свої кошти.

Методологія оцінки вартості підприємства складається з декількох структурних частин :